

gula hakkläppar" på motorerna)

Jag var 17 år och jobbade som mejerist på Sörde Mejeri. I trakten fanns det mycket luftvärn för att försvara krigsflygfältet i Sörde. Det fanns ju mycket militär aktivitet i området, dessutom låg Sörde i inflygnstråket för de amerikanska bombplan som förrådade sig in.

mitt Me 410

vi många. In vägen till skåde överflygningarna och
luftvärnet sköt ofta på nätierna och vid något tillfälle
även under dagen. Min kompis Åke Ludvigsson och jag
var tillsammans med luftvärnarna på kröllarna, vi var
mycket intresserade av hur kanonerna (Hömmen trakten och
Fsam skan) fungerade. Några Lv:are hade inbjudit oss
att nästa gång det sköts var vi välkomna upp till deras
Lv:arn ca 2-300m från mejeriet. Den 11 april strax
före middag hördes ett fpl komma i hög fart och på
låg höjd in över flygfältet och lade sig i vänster-
varv som före landning. Jag kunde iakttaga fpl
vid flera tillfällen. Så började Lv:et skjuta och jag
ropade då på kompiserna Åke - nu får vi skynda oss upp
till luftvärnarna för att studera kanonerna. Vi beger
oss springande iväg på vägen som leder till kommunvägen
(numera Sändevärdshus) komman ca 30-40m på denna
i höjd med ishågen (se bild) - får jag syn på det tyska fpl
först i dykning snett från nordlig riktning därefter i
en stigande vänster sväng. Jag iakttog då att fplet träff-
ades i v. vinge och mitt i flygkroppen underifrån.
Fpl vände nosen ned och kom i riktning rakt emot oss, vingen
nosen som såg stor och klumpig ut, och de båda motorerna syntes rakt
framifrån. Jag ropade då till kompiserna - den störklar, vi springer.
Jag vände helt om och sprang några steg, kompiserna kom ej med-
han hade snarut och låg på marken. Jag tittade då upp och ser
fpl med bakom vänd emot oss, träffa först teleseleledningen
och sedan vägen, det hela sjunker ihop till en hög som sedan
med en väldig eldflamma och okuell exploderar. Det är
högart runt oss och min enda reaktion är att jag håller i näsa

virvlande fjäddelar exvis studsor en stor pausarplåt
alldeles intill mig och vidare örer ljudsvägen och stannar
i halsen vid "stiftelsen" (mil.förläggning). Skomakare
Laudgren som bor i det vita halmtäckta huset nästan
i nedslagsriktningen, d. är i sin skomakareverkstad
som ligger vid gaveln av böningshuset, han hör knallen
från fjädder nedslag stående i dörren ser han något
stort föremål komma emot sig. Han stänger snabbt
dörren, hör något som med ett brak slår ned utaför,
försöker öppna dörren för att se efter vad det är. Dörren
går ej att öppna därför att Me210:ous nosparti
ligger utaför.

Kompisen och jag springer in i mejeriet och ställer
oss där att titta på skådespelet i bakken utaför. Det
brinner kraftigt i vraket en massa intensiva "svetsläger
brinnande små magnesiumbomber syns. Man skimtar
även en kavon med krokig pipa bland bråten, ammunition
till denna detonerar med kraftiga knallar och det
stänker splitter åt alla håll. Sövde Frivilliga brandkår
auländer med brandbil och några manuar, men de
kan bara betrakta det hela från "parkettplats" någon
skumsläckesutrustning har de inte.

Så kommer någon befälhavare och meddelar oss i
mejeriet att vi skall utrymma omedelbart ty det ligger
troligen en stor bomb (500 kg uppger någon) i vraket och
som kan explodera när som helst. Vi får bege oss ner
i grusgropen som finns en bit längre neråt vägen mot
Sövde by. Efter en stund där lyckas mejeriföreståndet

Otto Petersson utverka tillstånd att gå tillbaka till mejeriet för att fortsätta arbetet där. Området är nu avspärrat med rep, det är endast vi fyra som är aust plus föreståndarens fru som får lov att gå innauför avspärrningen. Vi får en bättre vy av förödelseen - en stor balk ligger på mejeriets tak en annan större del på glastaket över bryggan, en syrgastub ligger i bryggan o.s.v. Bara en liten stund senare kommer en amerikansk Flygande fästning B17G in över byn och närmar sig flygfältet. Luftvärnet börjar skjuta varningseld framför B17:en några "röksvapen" ligger alldeles intill ena vingena. Då ser vi hur besättningen börjar lämna fpl vikarna räknar 8-9 fallskärmar som dalar mot marken i en linje mot Sjöbo samhälle. Piloten landar sedan fpl (bukar) på en åker norr om Sjöbo (klasaröd). Någon timma senare är "junkerarna" insamlade och kommer per lastbil till mil förläggning i "Stiftelsen". Amerikauerna får givetvis syn på vraket av ficude fpl och en vild "krigsdrama" utspelas på vägen utauför mejeriet och det är en riktig indian med i besättningen också.

Förvirringen har nu lagt sig, kompanichefen i "Stiftelsen" har räknat sina manuar, en saknas - kan han ha komvuder den störlande Messersmitteen? kompaniet var på cykel på väg till flygfältet för att osäkra de utsatta flygfältsmärkena. Som det senare visar sig hittar man först en cykel och sedan liket efter Frivillige Vpl Holmberg - han har delats mitt itu av vingena.

Senare träffar jag ett par andra vpl som dalar om
att de var bara ett par meter bakom stjärten på det
störstaude fpl. Några dagar senare börjar uppräknings-
arbetet av personal från F5 i Ljungbyhed. Man
kan då identifiera besättningen på fpl. Det är
2 st Fältväblar i 20 årsåldern. Max Verner Schultze
och Josef Kaulartz. Dessa begravs på Sörde kyrkogård
under stor pompa och ståt. Kistorna är höllda i Tyska
flaggor, ett hederskompani ur Lv4 paraderar och salut
skjuts vid gravarna. Närvarande är flera Tyska officerare
i uniforn med generalkonsul Nolda i spetsen.
Vpl Holmberg förs till Malmö på ett öppet lastbilsflak
kistan svept i svenska flaggan och eskorteras av en heders-
vakt i paradmundering.

För några dagar i krigets skugga upplevde Sörde lilla
by och dess innerånare stora händelser. Självt fick
jag den 1 nov 1944 utställning vid F5 som volontär.
Jag är fortfarande utställd där som 1. Flygtekniker.
Detta är bara ett litet utkast till händelserna så
som jag minns dem nu efter 33 år. Om intresse
finns står jag gärna till tjänst med ev ytterligare
uppgifter.

Ljungbyhed 1977-05-23

Arne Pennander

1. Fte Arne Pennander

F5

26070 Ljungbyhed

Tel 0435/40700